

Az időbecslés és a nemhez-tartozás korrelációi így még távolról sincsenek véglegesen tisztázva. Féltő, hogy Amerikában az újságírók megtudják, milyen eredményre jutottak a kutatók, és ennek alapján ezentul csak a férfiaknak lesz szabad elkészniük a randevúról, a nőknek soha!...

FEKETE FERENC: KÉT VERS

MIGRÉN

Szörnyűség! Nincs semmi baja!
 A szakácsnőt már összeszidta délben,
 a favágónak levont a munkabérből,
 a pereces gyerek fülét megcibálta,
 a férjével elveszekedett
 hogy nem gondozza kellőképen őt
 — de mindhiába! Még sincs semmise!
 Tegnap mégis történt valami:
 selyempincsije lábát törte el
 és állatorvoshoz rohanhatott vele,
 tegnapelőtt kész volt az új bundája,
 azelőtt meg tea-estéje volt.
 De ma? Mivel töltse el ma az idejét?
 mit e rossz szabó: a teremtés
 úgy mént rá, mint tulbó pongyolát,
 mit tegyen, hogy érezze fontosságát,
 ó, szörnyűség! Mi legyen a baja?
 Mit szólnak a kedves barátnői,
 ha megtudják, mily üres napja volt,
 még azt hiszik, erre nem telik.
 Ezt nem hagyhatja mégsem annyiban.
 Jár-kel. Töpreng. A festék oldad arcán,
 gond redőzi vékony homlokát,
 keze hajába markol, szétzilálja
 és sírva veti le ágyára magát.
 Toporzékol. Csenget. Tagjai rángatóznak,
 orvosért küldi az ijedt szobalányt
 s míg megjön cigarettára gyujt
 fanyar mosollyal, mint ki bosszút állt.

URILANY

Négy uccai ruhája van, két
 karórája, selyempincsije három.
 Tartózkodó, csak ennyi látszik
 kívülről belőle, de tudja
 nehéz, gondtelt műsorát az

egész város. Tudják róla, mily szörnyű
gondokat okoznak szabónői,
a kelmevásárlás és a pincsikölykök.
Egyébként ezt ő is elmeséli.
Beszélni szokott még barátnőről,
a tengerpartról, hova nyaralni vették,
és mozdárabokról fölötte sokat.
Műveltsége nagy: Minden új könyv
címét ismeri, tud tenniszezni,
husz szót tud németül.
Van hozománya és sirógörcei.
Tudják még róla, milyen jó lelke van:
az ujság is megírta: tavaly előtt
kétszer, az idén háromszor állt
tizenegytől egyig az urna előtt
szegény gyerekek számára gyűjteni.
Ítélete gyors és cáfolhatatlan:
bankhivatalnoknak biccentve köszön
vissza, igazgatónak mosollyal, gyakornoknak
és koldusnak sehogy.
Fölötte erényes: az uccán szemlesütve jár,
a ficánkolást, kihívást megveti
és mindig eltakarja arcát,
álmában, ha férfi öleli.

M A R I K A

Írta: HOLLÓS KORVIN LAJOS

Marika akkor már többnyire lenn is aludt a doktoréknál. Ha egy-kétszer történt hetenként, hogy visszakerült az anyjához, a hatodik emeleti vicelakásba, a padlás és a mosókonyha közé, hol még tavaly úgy kalandozott a tetőgerendák alatt s a kiforrázott ruhák gőzében, mint királyleány elvarázsolt birodalmában. Mégis e szépségeknél szebb volt Katona doktoréknál a második emelet kettőben, ahol olyan ünnepien ragyogó tisztaság volt, mintha minden nap vasárnap lenne s ahol ruganyos sezlonon lehetett aludni, ami sokkal jobb volt, mint a gödrös szalmazsák a vaságyban. De nem is lehetne a jóknak felét sem felsorolni, a finom ebédektől és a befőttés, lekvároskenyeres uzsonnáktól a játékokig, amik között a doktorék mosolygós, becéző beszéde is sokkal szebb volt, mint a mosónők és ruhateregető cselédek hangos és mérges barátkozása. Mert a mamája ugye nagyon beszélt vele, az mindig csak a lépcsőket sikálta vagy a rezeket és az ablakokat pucolta s csak azóta mondott olykor jó szavakat, mióta a doktorék szemet vetettek rá.

Ez úgy történt, hogy tavaly előtt a mamája éppen a másodikon sikálta a gangot, ő meg ült a lépcsőn s azt nézte, mint lesz egyre feketébb a víz a vederben a surlórongytól, mikor arra jött a Katona doktoré nagysága és azt mondta:

— Ó de gyönyörű ez a gyerek! Csak nem a magáé, Kuczoráné?